

Sammanfattning

I denna dom prövar tingsrätten tjugosex åtalpunkter. Tjugofyra av dem gäller brott mot lika många olika målsägande. Resterande två gäller ringa narkotikabrott och barnpornografibrott. Sammanlagt är den åtalade mannen åtalad för tjugofyra våldtäkter, varav åklagaren har bedömt ett fall som grovt; fem sexuella övergrepp, en grov fridskränkning, elva fall av kränkande fotografering, ett barnpornografibrott och ett ringa narkotikabrott.

Mannen döms för trettiofem brott. Han döms för sju våldtäkter, varav tre av det som kallas normalgraden, två mindre grova och två oaktsamma; en grov fridskränkning, åtta sexuella övergrepp, sex sexuella ofredanden, elva fall av kränkande fotografering, ett barnpornografibrott och ett ringa narkotikabrott. Han frikänns från åtalet i fem åtalpunkter som tillsammans gäller åtta våldtäkter, däribland den åklagaren bedömt som grov.

Två våldtäkter mannen döms för är begångna mot samma målsägande. I det ena fallet har han genomfört och filmat ett samlag med målsäganden medan hon sov. I det andra fallet har han genomfört ett samlag med henne när hon låtsades sova. Den tredje våldtäkten gäller en annan målsägande och mannen har i det fallet tvingat till sig ett samlag genom att hota målsäganden.

De två våldtäkter som bedömts som mindre grova brott avser andra sexuella handlingar än samlag. I båda fallen har det varit fråga om kortvariga händelseförlopp utan inslag av våld eller hot om våld. Därför har de brotten bedömts som mindre grova.

I två fall har tingsrätten bedömt att mannen saknat uppsåt till att respektive målsägande inte deltagit i samlag frivilligt. Han bedöms dock ha varit grovt oaktsam i förhållande till detta och döms därför i de delarna för oaktsamma våldtäkter.

De åtta fall som tingsrätten bedömt som sexuella övergrepp har av åklagaren bedömts som våldtäkter. Gemensamt för dessa är att mannen berört sovande kvinnors underliv och – i alla fall utom ett – filmat detta. Tingsrätten har bedömt detta agerande som sexuella handlingar i den mening detta uttryck har i brottsbalken. För ansvar för våldtäkt krävs dock att en vidtagen sexuell handling, som inte är ett samlag, med hänsyn till kränkningens allvar är jämförlig med samlag. Enligt praxis innebär detta i regel – när beröringen inte skett med könsorgan utan med till exempel fingrar – ett krav på att penetration skett. I de fall som nu avses har åklagaren inte

bevisat att penetration skett, vilket är anledningen till att tingsrätten bedömt brotten som sexuella övergrepp och inte som våldtäkter.

I några fall har tingsrätten bedömt gärningar som åklagaren ansett vara våldtäkt eller sexuella övergrepp som sexuella ofredanden. Skälet till det är att beröringen i dessa fall varit så kortvarig att den inte kan anses utgöra en sexuell handling i brottsbalkens mening. Handlingarna har däremot ofredat målsägandena och varit ägnade att kränka deras sexuella integritet.

I de delar mannen frikänns har tingsrätten bedömt att åklagaren inte har presenterat utredning som bevisat bortom rimligt tvivel att han agerat som åklagaren påstått.

Att mannen beträffande flera åtalspunkter har filmat vad han gjort har inte påverkat hur tingsrätten rubricerat brotten. Det har däremot medfört att straffvärdet i de fallen bedömts högre än vad det annars skulle ha varit.

Det allvarligaste av de brott mannen döms för har ett straffvärde på fängelse i två år och tre månader. Med den utgångspunkten, och enligt de regler som finns om sammanläggning av straff och straffmätning vid flera brott, har tingsrätten kommit fram till att han ska dömas till fem års fängelse.

Tingsrätten har beslutat att mannen ska vara fortsatt häktad tills fängelsestraffet får verkställas.

I de fall mannen döms för brott ska han betala skadestånd till brottsoffren. Det totala belopp han ska betala skadestånd med är drygt 1 100 000 kr.

Domen innehåller skiljaktiga meningar när det gäller bedömningen av skuldfrågan på två åtalspunkter, som båda gäller våldtäkt. I det ena fallet vill en ledamot frikänna, när majoriteten dömer för våldtäkt. I det andra fallet vill två ledamöter döma för våldtäkt, när majoriteten frikänner.